

[...]

33.100/II/PF
CV/GD

Betreft: Politie – toepassing van de taalwetten

Mevrouw de Burgemeester,

Ter zittingen van 3 december 2001 en 17 januari 2002 hebben de verenigde afdelingen van de Vaste Commissie voor Taaltoezicht (VCT) een onderzoek gewijd aan een klacht van een Franstalige, de heer [...], wonende [...]te Sint-Genesius-Rode, wegens het feit dat hij en zijn echtgenote van de politie van Sint-Genesius-Rode meermaals oproepingen hebben ontvangen waarop hun adres in het Nederlands vermeld staat, terwijl hun taalaanhorigheid bekend is.

Uit de meegedeelde inlichtingen blijkt dat de adressen op de oproepingen – die tweetalig zijn – in het Nederlands worden gesteld wanneer de taalaanhorigheid van de particulieren niet bekend is.

Voor zover zij niet in het kader van een gerechtelijke procedure werden gestuurd, en dus de wet van 15 juni 1935 op het gebruik van de talen in gerechtszaken niet van toepassing is, zijn die oproepingen betrekkingen tussen een openbare dienst en een particulier (cf. de VCT-adviezen 20.159 van 17 november 1988, 27.155 van 29 februari 1996, 28.114 van 26 september 1996 en 30.069 van 18 juni 1998).

Met toepassing van artikel 25, 1^e lid, van de bij koninklijk besluit van 18 juli 1966 gecoördineerde wetten op het gebruik van de talen in bestuurszaken (SWT), waarnaar wordt verwezen door artikel 39 van de gewone wet van 9 augustus 1980 tot hervorming der instellingen, dient de politie van Sint-Genesius-Rode, een plaatselijke dienst die gevestigd is in een randgemeente, de oproepingen eentalig op te stellen in de taal van de particulier.

Het verdient evenwel aanbeveling dat de Franstalige particulier zijn taalkeuze bij een eerste contact met de dienst uitdrukkelijk te kennen geeft, want wanneer de dienst de taalaanhorigheid van een particulier niet kent, geldt het vermoeden "juris tantum" volgens hetwelk de taal van de particulier die is van het gebied waarin hij woont.

Wat de eerste oproeping betreft, kende de politie de taalaanhorigheid van de klager niet en dienden het adres en de inhoud van de oproeping in het Nederlands te zijn gesteld.

De klacht is derhalve niet gegrond wat het adres betreft, en wel gegrond wat de tweetalige inhoud van de oproeping betreft.

Wat de volgende oproepingen betreft, en voor zover de klager en zijn echtgenote zich bij de politie hebben aangediend om de afspraak te verschuiven, was hun taalaanhorigheid de politiediensten bekend. Het adres en de inhoud van de oproepingen dienden derhalve in het Frans te zijn gesteld. Bijgevolg is de klacht op dat punt gegrond.

Dit advies werd uitgebracht bij eenparigheid van stemmen min één stem van de Nederlandse afdeling en één onthouding van de Franse afdeling.

Een afschrift van dit advies wordt gestuurd aan de heer A. Duquesne, minister van Binnenlandse Zaken, aan de adjunct-gouverneur van de Provincie Vlaams-Brabant, alsook aan de klager.

Met bijzondere hoogachting,

De voorzitter,

A. VAN CAUWELAERT - DE WYELS